

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium promotionem promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katholikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és laptulajdonos:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Bástya-utca 9.

Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Választás után.

Sz.-Fejérvár, február 28.

(Sz. J.) Lezajlott immár a bizottsági tagok választása. Csakugyan lezajlott, mert a pohár kocintása, az üvegeserepek törése, a nagytorku kortesek öblös hangja nem hangzik már, míg a következő 3 ik év hajnala fel nem virrad.

Itt-ott szunyókál még egy-egy választó, görnyedez az asztalon a bor sulyos átka alatt, s alszik csendesen, álmodik szépeket, hogy jövő héten megyünk ismét választani.

Dehogy megyünk! Elég volt ez az egy is egyelőre. Jólaktunk vele, s borzalommal fordultunk el népünkől, mert láttuk a demoralizáció feneketlen tengerét, a melybe népünk szenvedélye folytán belekerült.

Jugurtha Krisztus Urunk előtt már megmondotta: „minden eladó“, s most meggyőződünk, hogy az a Jugurtha nagyon igazat mondott. Nem az elv, nem a jellem-szilárdság, nem a becsület vezeti a nép nagy részét a szavazáshoz, hanem az eszem-iszom, mert „minden eladó“, még a

legszentebb jog is, a szavazat függetlensége is áruba bocsáttatik, s Judás szavaival kérdik: „Mit akartok nekem adni, s én kezetekbe adom 3t“, a ti részetre szavazok. Azok rendelének Judásnak 30 ezüzt pénzt, ezek pedig pár pohár bort, ennyiért árulják az emberi szívet.

Ime! hova jutottunk? Szemeink előtt idealizmus felegett, mely az embert a magasba vonza, s a most lefolyt választásoknál csalódva láttuk azt az idealizmust, egy szappanbuborékot láttunk, amelyet bámultunk, s midőn a választásokat megtekintettük, az a felfújt szappanbuborék fájó sziveink előtt elpattant.

És még mi panaszkodunk a községeknek, hogy azokban a demoralizáció a a végső fokra jutott? Jertek be ti falusiak a büszke városba! Nézzétek csak ezt a borzasztó rombolást! Megborzadva fordultok vissza, s egy vigasz csöppen kétségbeeső szívetekre, hogy ti ennyire még sem jutottatok.

Igér ez a nép hetet-havat, s mikor ígéretének beváltásáról volna szó, becsületé mit sem ad, megelégedik magáról.

Azt mondja Manning bibornok: „a becsület pontosakká és lelküismeretessé teszi az embereket ígéreteikben és kötelességeikben . . . ravaszul vagy cselszövően cselekedni kinosabb lenne reá nézve, mint bármi veszteség.“ Ezen szavak magyarázatra nem szorulnak. De ajánjuk a szavazó polgárok figyelmébe e szavakat, hogyha legalább megértették ama szavak értelmét, úgy a jövőben nem fogják keresni a poharak csengését, s nem fognak odaülni 10—12 jelölt boros asztalához, mikor csak 3—4-et kell választani.

Meg van a mandátum, dicsekszik egy pár új városatya, jól van, legyen vele boldog. De dicsekedjék vele, mennyibe került a? Mennyi idő alatt szerezte azt meg? 3, 4 hét, 2 hónapi itatás az ára, s ez az a győzelem? A pohár választ, a pohár győz? Hol itt a józan ész, hol a szabadság?

S kiket választ meg a nép bizottsági tagoknak? Kinek több elpotyázni valója van, mert nem a közjó, hanem a bor az irányadó, tisztelet a kivételnek. Azt nem tekintik az egyénben, vajjon értelmes-e,

felé, melyeknek dicsősége újra megdobbanja a szívet, gyásza elborítja lelkünket. De az amit belőle szerzünk, egyaránt fölemelő és tanulságos. Mert a történet minden momentumában benne rejlik a jelen és jövő hite, a multba vetett bizalmából sarjadzik a jövő lelkesedése, tettekkészsége.

És aki csak egy kis körültekintéssel is belépillant történetírásunk szellemébe, egyben észreveszi a benne rejlő sajátos jellemvonást. Hisz már a német Flegler Sándor is megírta abban a könyvében, mely a magyar történetírás történelméről szól, hogy a krónikákban, emlékiratokban és régi feljegyzésekben a magyar népszellem legvilágosabban és legélesebben nyilvánul. Amit az idegen tudós oly egyszerre meglát, kétszeresen érezzük mi, forgatván régi történeti munkák avatag lapjait. És ez természetes is. A magyar irodalomnak évszázadokon át ugyszólván egyetlen táplálója nemzeti történetünk. A krónikák együgyű írásban épügy, amint rendszeres történeti munkákban, egyaránt erősen liktet az az érzés, mely Anonymust is sarkalta krónikája írására, hogy a maradéknál feledésbe ne menjen. Első költőnk nem is énekeltek egyébről, mint történeti eseményekről és Tinódy Sebestyén országjáró útjában szives, lelkes fogadtatásra akadt mindenütt, énekelvén Egervár viadaljáról, jó Szondy Györgyről, Török Bálint fogságáról.

A millenium évében keletkezett történeti

Dalok.

Hornstein R. dalaihoz szövegül

írta: Szemlér Ferencz.

I.

A csendes alkony már leszálla,
Feljött a hold, a csillagok,
Boldog, kinek van csendes álma,
Feledhet bűt és bánatot.

Csak én nem alszom egymagamba,
Szememből egyre könny pereg:
A kit lesújt a sors haragja,
Nem értik azt az emberek . . .

II.

Nézz a szemembe kedvesem,
Szép arcodat hadd bámulom.
Oly jól esik, hidd el, nekem,
Ha látlak édes angyalom.

Óh mond: szeretsz-e igazán?
Nekem adád-e szívedet?
Az üdvnek vár-e napja rám,
Vagy már be is sőtétedt? . . .

III.

Volt nekem is sok édes álmom,
Oly boldogan szövögetvén

S hogy most im az életet járom,
Ah eltűnt az álmom, a fény.

Derűs eget, napot reméltem
S vak éj, a mi reám borult;
Hívém, hogy majd fűrdöm a fényben
S szegény vagyok és nyomorult . . .

Volt nekem is sok édes álmom,
Oly boldogan szövögetvén
S hogy most im az életet járom,
Ah eltűnt az álmom, a fény . . .

Nemzetünk története.

— A »Fejérmegyei Napló« tárcaja. —

(Szalay József: »A magyar nemzet története.« Átdolgozta és újból sajtó alá rendezte dr. Baróti Lajos. Négy kötet Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadása. Ára 30 frt a Corvinák bekötését utánzó félbörkötésben 32 frt.

A magyar történetírásnak leggazdagabb aratása a millenium évben volt. Nagy és becses munkák tartják föl nemzetünk dicsőséges multját; értékes monografiák egész sorában rajzolódik meg a városok, intézetek és társulatok története. Ebben az ünnepi időben a történeti érzék fokozottabb, mint valaha. Figyelmünk élénkebben fordul a történeti események

Mai lapunk 8 oldal.

tehát odavál-e? Vajjon független-e, szólhat-e tehát önzetlenül a város közjára? Van-e ideje, melyet a közjóért feláldozhat? Eme kellekeket — sajnos — sokan nem tekintik az egyénben, csak a zsebjét tekintik, s a bornak mennyiségét. Amint választanak úgy is veszik hasznát.

De a lejtőn, melyről a nép rohamosan csuszik le, egyszer csak meg kell állapodni, ha előbb nem is, az örvényben bizonyosan.

Most még van idő, a jövőt még meglehet menteni. Vonja le tehát a választó polgárok zöme a most lefolyt választásokból a következtetést, s a jövőben tiszta választásra törekedjék. A becsületet különösen ne hagyják figyelmen kívül, mert csak így kerülnek be a zöld asztal mellé: értelmes, független, önzetlen emberek, kik a közjóért szívesen föláldozzák idejüket, fáradságukat és latba vetik csekély lehetőségüket. Ily emberek az igazi városatyák, s nem pedig az érdek emberei.

Az új kormány.

A hivatalos lap tegnapi rendkívüli száma királyi kéziratokat közöl, amelyek a válság elmúltát jelentik. Az első kézirattal a király Bánffy bárót miniszterelnöki állásától fölmenti s a Szent-István-rend nagykeresztjét adományozza neki; a második pedig kinevezi Széll Kálmánt magyar miniszterelnöknek. Ezután a király magyar miniszterelnöke előterjesztésére honvédelmi miniszterré Fejérváry Géza bárót, pénzügyminiszterré Lukács Lászlót, vallás- és közoktatásügyi miniszterré Wlassics Gyula drt,

munkák között kiváló hely illeti meg Szalay József Magyar nemzet történetét, melyet teljesen átdolgozott jeles történettudóunk dr. Baróti Lajos. Szalay munkáját annak idején az akademia jutalmazta, éppen ama kiválóságért, hogy bár magas tudományos színvonalon áll, mindeneknek érheterőn s élvezhetően írja meg nemzetünk történetét. Ama nagy idő az, mely első megjelenése óta eltelt és éppen erre az időre esik történettudományunk hatalmas föllendülése. Számos új monográfia nem egy régi adat hitelességét dönti meg, a történeti kutatások eredményei más világot derítenek valamely momentumra. Stílusának tacitusi szépségén nem ronthatnak az évek, de egy-egy lapja újra irrandó volt, hogy a történeti kritika új szempontjainak engedjen helyet. Szóval, alapos átdolgozásra volt szükség. Erre vállalkozott Baróti Lajos. És most, hogy a teljes munka négy testes kötetben előtűnik fekszik, elismerjük, hogy derék munkát végzett. Ez az első egységes, nagy magyar történet. Egyes fejezeteket egészen újra írt, két kötet — az első és a negyedik — egészen az ő műve és az egész munkát egységessé, egyöntetűvé tette. Meglepő élnék, szép stíusa van. Kevés történeti magyar munkát ismerünk, melyet ily góndal, ily tiszta műprouzán irtak volna meg. És benne is érvényre jut az az uralkodó vonás, mely történeti könyveinket hazaszeretetünk forrásává teszi: lelkesen, szinte rajongó szere-

feldmivélési miniszterré Darányi Ignácot, horvát-szlavon-dalmátországi miniszterré Cseh Ervint, a király személye körüli miniszterré Szechenyi Manó grófot ujalag kinevezi, illetőleg eddig viselt állásukban megerősíti kinevezi továbbá igazságügyminiszterré Plósz Sándor dr. államtitkárt és országgyűlési képviselőt és kereskedelmi miniszterré Hegedűs Sándor orsz. képviselőt, a belügyminiszterium vezetésével ideiglenesen megbizta Széll Kálmánt.

A hivatalos lap közli a miniszterekhez intézett királyi kéziratokat is. Az utolsó kéziratban ő felsége Lukács László pénzügyminiszternek kiváló érdemei elismerésül a Lipót-rend nagykeresztjét díjmentesen adományozza.

Az új kormány tagjai közül csak az új miniszterek tettek esküt és pedig a tegnapi általános kihallgatások után.

A fogadtatás előtt Széll Kálmán az új miniszterelnök, Hegedűs Sándor, az új kereskedelmi miniszter, és Plósz Sándor, az új igazságügyminiszter leteszi az esküt. Az általános kihallgatás előtt Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert fogadta a király magánkihallgatáson. Negyedórával később Metianu János, az új román metropolita tette le ő felsége kezébe az esküt, a mely alkalommal Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter és a magyar zászlós urak közül Bánffy György gróf volt jelen; az eskümentét Vértessy Géza miniszteri tanácsos olvasta föl.

Az új kabinet Széll Kálmán elnöke alatt tegnap tartotta első hivatalos összejövetelét. Ebben Széll Kálmán is megállapította minisztertársaival a szabadelvű pártnak kedden este bizalmasan bejelentendő programját, melyet szerdán a képviselőházban fog nyilvánosan előterjeszteni. Széll Kálmán szakítani akar azzal a Bánffy ideje alatt meghonosodott szokással, hogy az országot érdeklő legfontosabb nyilatkozatok a kormánypárt értekezletében hozásának az ország tudomására, hanem a Ház plenumában fogja azokat elmondani.

tettel megírva oltja szívünkbe történetünk szereteténke érzését.

Az első kötet, Magyarország az Árpád-ház kihaltáig, hazánk állapotát deríti föl a legrégibb időkől fogva, ahova a történelem szálai elvezetnek. Azokról a népekről szól először, akik Árpád honfoglalása előtt a földet bírták: kelták és dákok, pannónok és rómaiak, germánok és hunok vándorlásait és itt viselt dolgait beszéli el. A történetirő, mikor a mult e homályos világába beléhatolt, a történeti kritika tiszta látóüvegén kell, hogy szemlélje a történeti eseményeket. Jól kell, hogy lásson, ha az egykoru feljegyzések, a krónikák és iratok utvesztőjében el akar igazodni és igazítani. Baróti hazánk óskori állapotáról rajzolt képe tiszta, világos. Különös érdeme, hogy itt is, mint külföldben a későbbi korszakokban mindenütt, hazánk művelődési állapota vázolásának nagy teret enged. A második kötetben a szempontból igen jól jellemzi a műszerző Anjouk korát, akikkel az olasz renaissance műveltsége vonul be átalakítólag hazánkba. A Nagy Lajos halálától a mohácsi vészig terjedő korszak Szalay irta történetén egynehány adat helyreigazításán mi változást sem tett az átdolgozó; annál többet azonban az első Habsburgok történetében, míg végül a bécsi kongresszusra következett idők történetét, tehát a mai Magyarország megalakulását egészen önállóan írta. Ez a rész tudniillik teljesen hiány-

— Az ellenzék ünneplése. Budapestben lelkes tüntetést rendezett tegnap a Bánffy ellen egyesült ellenzék tiszteletére az ellenzéki polgárság. Impozáns fáklyámenettel adott kifejezést hálájának a honatyák szilárd maguktar-tásáért s a csüggedés nélküli harczáért, melynek eredménye az lett, hogy az ország megszabadult Bánffy bárótól. A pompás fáklyámenet felkerekte az összes ellenzéki köröket s mindegyik előtt alkalmi szónokok üdvözlő beszédet mondtak. A néppárt József-köruti helyisége előtt a menet szónoka Kovács Gyula volt, aki lelkes hangon köszönetet mondott a néppárt képviselőinek az alkotmány érdekében vívott harczukért és felkérte őket, hogy a jövőben is épp oly határozottan, kitartóan és lelkesen küzdjenek a haza és a nemzet igaz javaiért, mint a multban. — *Éljenek soká!* — így végezte Kovács Gyula és frenetikus éljenzés és taps követte e szavakat és az „Éljen!” „Éljen a néppárt!” „Éljen Molnár János!” „Éljen Rakócszky!” „Éljen Zichy gróf!” kiáltásoktól alig tudott szóhoz jutni ifj. Zichy János gróf, hogy a párt nevében megköszönje a lelkes óvációt. Mikor végre helyreállt a csend, Zichy János gróf messzehallható hangon a következő, éljenzéstől sűrűn megszakított szavakat intézte a polgársághoz:

Tisztelt uraim, polgártársaim! Fogadják őszinte köszönetét a néppártnak, a melynek nevében szólok önökhöz. Fogadják őszinte köszönetüket e rendkívüli kitüntetésért, amelyben önök bennünket részesítenek. Az önök megjelenése itt mintegy elismerés azon harc jogosultságának, a melyben résztvettünk. Mi egy rendszer ellen küzdöttünk, a mely lábbal tiporta a nemzet legszentebb jogait, alkotmányos jogait; egy férfi ellen küzdöttünk, aki ezen rendszer képviselője, megtestesítője volt és aki, ha még továbbra is megmarad helyén, összetöri, megsemmisíti a nemzet fenéség akaratát. És a mi küzdelmünk eredménye az lett, hogy megdőlt rendszer és megbukott az a férfi. És az ő rendszerének romjaiból egy új élet fakad és ebből az új életből egy reménysugár ragyog felénk, a nemzet felé és újbold felámad a tiszta választásoknak romba döntött alkotmányos joga! Ez, t. polgártársaink, ez a mi küzdelmünk diadala, dicsősége. Amikor felvettük ezt a harcot,

zott Szalaynál, a halál nagy szeretettel végzett munkája közben szólítván el a derék tudóst.

Külön kell szólnunk a, Szalay-Baróti féle munka illusztrációiról. Ebben a közel ezerkétszáz képből, mely a négy kötetet ékesíti, műtörténeti emlékek és régiségek egész muzeuma kerül a közönség kezébe. Nagy terve van az egykoru emlékek: pénzék, érmék, pecsétek, ereklyék másolatának; félezer arczképben látjuk azokat, akik a történelmet csinálták: kiváló uralkodók, hadvezérek, államférfiak, költők és azon idegen fejedelmek és személyiségek arczképét, akik történetünkre befolyással voltak. Azután megszentelt helyek képét látjuk, ahova valamely, a nemzet sorsára döntő befolyásu esemény emléke fűződik: csata- és jelenetképek, térkép-felvételek, írásmaradványok: szóval mind az, amivel a történelem él és fönnmaradt. Nagy számmal vannak a műben műmellékletek, hírneves történeti festők: Than Mór, Wagner Sándor, Dórá Gusztáv, Székely Bertalan, Lietzen-Mayer Sándor, Piloty Károly, Madarász Viktor, Lotz Károly, Benczur Gyula műveinek másolatai. Inicialék és szövegek képek oly nagy számmal vannak itt együtt, mint egyetlen magyar illusztrált munkában sem.

Szóval az, aki Szalay-Baróti munkáját megszerzi, oly könyvet nyer vele, melyben írásban és képből fényesen megismeri ezeréves hazánk történetét. Róna Béla.

ügy éreztünk, mint a háboruba vonuló spártai ifjú, akinek anyja e szavakkal nyújtotta oda a pajzsot! Vagy ezzel, vagy ezen! Nos, t. polgártársaim, a mi pánczélunk a magyar alkotmány volt! Mi azzal a meggyőződéssel mentünk a harczba, hogy vagy elvérzünk az alkotmány pajzsán, vagy pedig a pajzsossal védekezve megsemmisítjük az ellenséget. Megsemmisítettük, megbuktattuk az ellenséget és ezért hálaival vagyunk a nemzet iránt, amely mindvégig támogatott minket nehéz harcunkban. Szívünk egész szeretetével, forró hazaszeretettel mentünk a harczba, megmutattuk, hogy nincs igazuk azoknak, a kik azt mondják, hogy a néppárt hazafiatlan, hogy nem hallgatjuk a nemzet szívének dobbanását. Hát t. polgártársak, mint a néppárt most cselekedett, úgy fog cselekeeni bármikor a jövőben, ha, amitől az Isten óvjon, még egyszer megtámadatnák az alkotmányt. A hol és a mikor a nemzet alkotmányos jogáért kell küzdenie, ott mindig az első sorában fogják találni a néppártot. Az önkö fáklyáinak fényével a nemzet megvilágítja az alkotmányos politika útját; az önkök lelkesedése a nemzet szívverése! Kívánom, hogy a fáklyák fénye bevilágítsa, ragyogja be az egész hazát, e fáklyák fénye azon szebb, azon tisztességesebb új időknek hajnala, amely immár felénk dereng. De az önkök fáklyáinak fénye besugároz egy alakot is, amelyet minden magyar ember mindennek felett tisztelettel és hódolattal vesz körül, a mi szeretett királyunk alakját is. Igen, a király az, aki most is megmutatta, hogy mennyire szereti ő a magyar nemzetét. E viszontagságos pillanatokban is meghallgatta a ő nemzetének segítségért kiáltó szavát és ezért felszólított önmagát, t. polgártársaim, hogy kiálltsák velem együtt: Eljen a mi ezeréves alkotmányunk és annak leghatalmasabb öre, a király!

— **Gazdátlan madátumok.** A Széll-kabinet összes tagjai és államtitkárai új választás alá kerülnek. Az új választásokat alkalmasint márczius közepén tartják meg a Széll Kálmán szentgothárdi, a Fejérvári báró temesvári, a Lukács miniszter egri, a Wlassics miniszter csáktornyai, a Darányi miniszter budai, a Hegedüs miniszter kolozsvári és a Plósz miniszter bajai, valamint az államtitkárok közül a Jakabffy bogsáni, a Gränzensterni oraviczai, a Gromon tovarisovai, a Zsilinszky békéscsabai, a Kiss Pál zólyomi és a Schmidt besztercebányai kerületeiben. E választások közül nagy mérkőzés várható Egerben, Tovarisorván, Békés-Csabán és Csáktornyan, esetleg Baján is.

A város ügyei.

— Rendes havi közgyűlés. —

Súlyos szó, nehéz vád esett tegnap a zöld alapon körül. A város egyik jelentékeny hatalmi körrel s éppen ezért nagy felelősséggel bíró köztisztviselőjét, az első alkapitányt azzal vádolja egy interpelláció, hogy bizonyos vásári előnyök osztogatásánál jó szóért vagy *egyébért* érdemtelnek javára háttérbe szorítja azokat, akiknek az előnyököz jussuk volna.

Egy szóban rejlik a vád súlyos volta s ha e szó elhangzott, kell hogy megtorló következményei legyenek. Ha igaz a vád, vegye el büntetését a vádolt, illetve a vétke, ha azonban nem igaz, úgy a vádló ellen kell fordulni a kétélű fegyvert, mert a vád ez esetben már gyanúsítássá, rágalommal alacsonyodott le.

„Jó szóért vagy egyébért.”

Egyikért sem szabad eltérni rendőrtisztviselőnek a részrehajlatlan igazságosság s méltányosság útjáról. Mégis mily óriási a távolság e kitételek, azok értelme s következményei között! A jó szó befolyásolhatja esetleg a köztisztviselőt anélkül,

hogy vétke szándékai volnának; de már *„egyébért”* semmit sem szabad cselekedni egy rendőrkapitánynak, mert az már beleütközik a szabályokba, melyeket tisztességes köztisztviselőnek mindenkor szem előtt kell tartania s cselekedeteiben azok szerint eljárnia.

Az efajta vád elegendő arra, hogy magánember egyéni tisztessége is foltot ejtson; mennyivel súlyosabb tehát, ha a polgárság bizalmából választott köztisztviselő ellen irányul, akinek teljesen intakt kell hogy legyen úgy az egyéni, mint a tisztviselői becsülete, ha ugyan e kettőt el lehet egymástól választani?!

Távol legyen tőlünk, mintha csak egy makulányt is magunkévá tennénk az interpellációban kifejezett vádból, sőt ellenkezőleg szeretjük hinni, hogy inkább meggondolatlan, mint komoly szándék vezetett arra az interpellálót, hogy Polczer alkapitányt megvádolja, — de a dolog szerintünk nem intézhető el a válasszal, melyet az interpellációra a főkapitány adott. Tisztázza a helyzetet maga a vádolt alkapitány, kényszerítse a vádlót, adja elő bizonyítékait arra nézve, hogy a város alkapitánya „egyébért” is hajlandó egyetmást megtenni. S ha a vádló bizottsági tag nem rendelkezik ily bizonyítékokkal úgy el kell vele bánni olyan formán, hogy máskor meg ne feledkezzen a köteles tiszteletről, melylyel a város ügyeit intéző s a polgárság bizalma folytán lett köztisztviselőkről tartozik.

A köztisztviselő vagy inkorrekt, hézagos tisztessége s ez esetben le kell lökni a polczeről, melyre a bizalom állította, vagy feltétlenül érintetlen karakterű, aki a becsület törvényei szerint él e világon, amikor mindenki előtt emelt homlokkal állhat s nem kér, de követel tiszteletet, osztatlan becsületet s ha megsérteik feltétlenül elégtételt! Megköveteli ezt maga a város méltósága, mely fölemelte az illetőt s a tisztsgát, melyet betölt.

Egyet az interpellációról. A közgyűlés lefolyásáról tudósítónk ezekben számol be:

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága f. hó 27-én, azaz tegnap délelőtt tartotta rendes havi közgyűlését Fiáth Pál b. főispán elnöklése alatt.

A közgyűlésen szép számmal jelentek meg a bizottsági tagok. A hallgatóság pedig a szó szoros értelmében zsúfolásig megtöltötte a részére fenttartott szülőkörét, sőt annyira ment a közügyek iránti lelkesedése és érdeklődése, hogy a terem ajtaját is egy ízben kiemelték. A főispán kénytelen volt többször csendet kérni, sőt a karzatot kiürítéssel is megfegyverte. Szóval meglátzott a hallgatóság egyrészt hogy még a vasárnap választás utó hatása alatt áll. Nem lévén a közgyűlésnek a tárgysorozat szerint valami érdekesebb pontja, valószínű, hogy a választások által a közügyek iránt felkeltett érdeklődés s a dolog szünetelése volt oka annak a nagy érdeklődésnek, melyben a közgyűlés részesült.

Azt hisszük azonban, hogy érdekesség dolgában felül multa a várakozást, mert érdekessége tette a tárgyalások folyamát meggyűlö egy-egy megjegyzés epizód.

A főispán megnyitja a közgyűlést, mely után a polgármester indítványára a legköz-

lebbi rendes közgyűlés napjára márczius utolsó hétfőjét, azaz 27-ét tűzte ki. Majd áttérnek a tárgysorozat pontjainak tárgyalására.

Ezt megelőzőleg azonban Tremkó József biz. t. interpellációt intéz a rendőrfőkapitányhoz, melyben erős támadást intéz a rendőrség egyik tagja, Polczer Péter rendőr alkapitány ellen. Az elmúlt vásár szolgáltatja neki erre az okot, hol az alkapitány nem egészen az ő kedvére cselekedett. Rámutatott azon szabályrendeletre, melynek értelmében a helyek kijelölésénél vásári alkalommal a helybeli és azon iparosoknak kell az előnyt adni, kik vásáraitukat régebben látogatják. „Az alkapitány ur azonban” — úgy mond a szülő — „pár szép szóért vagy egyébért, helybeli helyett vidéki részességet előnyben.” Az alkapitánynak vannak kötelességei, de jogokat elvenni és osztogatni nem szabad. „Miód — úgy mond a szülő — én erre Polczer Péter rendőralkapitányt figyelmeztettem és kértem a szabályrendelet betartását, nem akarom mondani, hogy minő hangon utasított rendre, mert hisz ugyis tudja az egész város, hogy hogyan bánik polgárságával.” Kéri a főkapitányt hogy Polczer, mint alantós közegét utasítsa a szabályrendeletnek más alkalommal betartására.

Reé István rendőrfőkapitány nyomban felelt az interpellációra. Ő már megígérte a szőlőnek, hogy intézkedni fog és meg is kérdezte ez ügyben Polczer, ki azzal védekezik, hogy őt az a vidéki félrevezette. Beismeri maga is tévedését és az más alkalommal nem fog megtörténni. Azért is kéri a választ tudomásul venni.

Tremkó a választ tudomásul veszi. Utána mindjárt a tárgysorozat 1. pontja értelmében a főispán benyújtja a múlt év második feléről megtartott számonkérésűk üléséről felvett jegyzőkönyvet, majd Tóth István főjegyző a tanács nevében betérjeszti az ebadórtól szóló szabályrendelet módosított és kormányhatóságilag jóváhagyott szövegét. E szabályrendeletet a hadsereg s a csendőrség szolgálatában levő kutyák adómentessége miatt kellett módosítani.

Az árvapénz elhelyezését illetőleg egy kormányrendelet a pénz elhelyezéseül szolgáló pénztárat névszerinti szavazással rendeli megállapítani. Azért is a főispán elrendeli a névszerinti szavazást a polgármester indítványa felett, ki, habár biztosítva látna az árvaszéket bármelyik helybeli pénztáratban is, ajánlja azoknak a székesfejérvári városi takarékpénztárban való elhelyezését, mit a közgyűlés egyhangulag el is fogad.

Róssa Ferencnek meghagyatik, hogy a várostól megvett területben levő, az uton járókra nézve veszélyes mélységet kerítéssel elzárja.

A városi tanács előterjesztése az *utca kövezés vállalatba adása* tárgyában az idő rövidsége miatt el nem készült, miért is annak benyújtása *elhalasztatik*.

A tanács a *közúti telep* felállítását elhalasztandónak véli.

Pénzes azt óhajtja, hogy mondja ki a közgyűlés egyszer és mindenkorra, hogy azt nem fogja felállítani. Inkább hagyja meg a munkát a szegényeknek. (Elénk helyeslés a hallgatóság közt.)

Havranek József polgármester nem tartja elfogadhatónak Pénzes indítványát, sőt igenis felállítandónak véli a *közúti telep*et, de csak majd akkor, ha arra szükség lesz és a szükséges költség meglesz.

A rendőrség részére beszerzett *téli sapkák költségeinek fedezése* az előre nem látható kiadások terhére esik.

Wagner Edének az építési engedély megadatik.

A belügyminiszter a várost, kórházának nyilvános jelleggel való felruházása tárgyában intézett felterjesztésére vonatkozólag értesíti a várost, hogy kérésének eleget nem tehet, a nyilvános felruházást nem engedélyezheti, annál is inkább, mivel ott van a városban a nyilvános jelleggel felruházott megyei kórház.

Havranek József polgármester nem tartja helyesnek a miniszter határozatát. A város nagy költséggel tartja fenn a kórházat, melyért nincs kártalanítva. A megyei kórház nem olyan hogy a város betegeit is befogadhassa. Indítványozza, hogy az ügy adassék ki a kórházi bizottságnak és kéréssek fel a miniszter határozatának megváltoztatására, mert ilyen határozatot csakis téves információ, vagy annak teljes hiánya nélkül hozhatott.

Rádai Lajos dr. nem látja oly rossz színen a dolgot. Szerinte a város megszabadul a miniszter határozata által attól, hogy költséges magán kórházat fentartsa.

Havranek József polgármester nem tartja lehetségesnek a kórház beszüntetését, mert hisz akkor az utcára kellene a betegeket kivinni, hisz a megyei kórház nem képes azokat befogadni. A város meg különben is addig akarja fentartani kórházát míg az új megyei, mely képes lesz betegeit befogadni, fel nem épül.

Fiáth Pál b. főispán osztózik a polgármester nézetében, csak az ellen van kifogása, mintha a miniszteri határozat teljesen légből kapott volna.

Tóth Arthur: Talán csak a volt miniszterre merbe mondani a polgármester.

Havranek József: Megmondom én a mostaninak is az igazat.

A közgyűlés elfogadja polgármester indítványát.

A cs. és kir. közös hadügy miniszter leiratában értesíti a várost, hogy hajlandó a Kossuth utcai élelmezési házat becsértékben átengedni, ha a város telket ad az ujjonnan építendőhöz.

Mivel a dolog komolyabb megfontolás igényel, meg mivel az ügy menet lassúsága folytán nem hallasztható a legközelebbi rendes közgyűlésig, azért is a polgármester március hó 9-ére rendkívüli közgyűlés összehívását indítványozza, melyre mivel az ügy feletti határozathoz a bizottsági tagok abszolut többségének szavazata kívántatik, kéri a bizottsági tagoknak minél nagyobb számban való megjelenését.

Egyszersmind a polgármester, mivel nincs kilátás arra, hogy a házi pénztár kiadásait szeptember hóig a befolyó jövedelemből fedezni lehetne, mivel a múlt évi jégkár a bérletes pénzek befolyását megnehezítette és hátráltatja, indítványozta, hogy intézzen a város feliratot a belügyminiszterhez, hogy a város részére 1899. decz. 31-ig 30 ezer forint kamatnélküli kölcsönt adjon.

Hambalgó János rendőrnek 236 frt 80 kr. évi nyugdíj megszavaztatik.

A közgyűlés tudomásul veszi Győr város közönségének feliratát a közigazgatási reform mielőbbi keresztülvitele tárgyában. Heves, Torontál és Komárommegyék átiratai felett, mint a melyek már idejüket multák, napirendre tér.

Gyurcsik Márton vezető tanítónak gyógykezelési költségeinek fedezésére 100 frt segélyt szavaznak meg.

Kronhoffer volt utcai rendőr, most iskolaszéki áll alkalmazott havi fizetése 5 frtra emellettik.

A főjegyző bejelenti Theodorovics Döme dr. m. kir. honvéd t. orvos, Ébert Rezső dr. és Neumann Jakab dr. orvosok okleveleit, mely után Fiáth Pál b. a rendkívüli közgyűlésen a bizottsági tagoknak teljes számban való megjelenését kérve, a jegyzőkönyv hitelesítésére Rádai Lajos és Tóth Arthur bizottsági tagokat kéri fel s ezzel a közgyűlést 1/2 11 órakor bezárja.

A zajos nap.

Véget értek a zajos napok, megtörtént vasárnap a bizottsági tag választás. Reggeltől egész estig csoportosan mentek a választók a választás színhelyéhez, hogy leadják szavazatukat arra, kit legmáltóbbnak találnak arra, hogy közvetlenebbül befolyjon a város ügyeinek vezetésébe, vagy arra, ki pénzével vagy borával legközelebb tudott férközni számtalanoknak illetén dolgoktól szörnyen ellágyuló szívéhez.

Ugy folyt le a választás, a mint sejtettük s a mint az előzményekből sejtethető volt. Egyes érdemesek, kiknek igazságérzete nem engedte a korteskedést, kimaradtak, mások pedig, kik jobban tudnak élni holmi kortesfogásokkal, bejutottak a zöld asztalhoz.

Legjellemzőbb kép a választásról: korcsma szerű helyiség, természetesen felszerelve a szükséges frissítőkkal, részeg választó polgárok, nagyhangú kortesek, meg néhány hivatalos egyén.

Volt is aztán a sok itatásnak olyan következménye, mely maga után vonta a rendőség beavatkozását és a mely esetleg a választás eredményét is kétségessé teheti.

A felsővárosi II. kerület volt az, hol a választás csak rendőri azitlenozia mellett sikerült befejezni.

Mikor ugyanis megkezdődött a szavazatok összeírása, a választó helyiség teljesen megtelt nemcsak választókkal, hanem éretlen subanczokkal is. Volt a jelöltek között Radits György, kinek neve mellé megkülönböztetésül a másik Radits Györgytől, odairták: *felesége Berregi Katalin*. Már most voltak olyanok is, kik habár ugyanarra a Raditsra akartak is szavazni, nem irták oda megkülönböztetésül felesége nevét, miért az ilyen szavazatokat a bizottság a másik Radits György javára irta fel. Természetesen így a Raditsra esett szavazatok megszólván, hivei féltették őt a kibukástól. Miért iszonyu zajt, kiabálást csaptak, sőt csaknem tettelegességre is vetemedtek. Ennek következtében a bizottságnak abba kellett hagyni a szavazatok összeolvasását s az urnát lepecsételve a városházra szállították.

Értesítettvén a rendőség, a főkapitány nyomban a választás színhelyére hajtattott, magával vive az urnát és 12 rendőrt s ott a felizgult kedélyeket lecsillapítván, sikerült a szavazatok összeolvasását befejezni.

A palotavárosban is néhány akadémuskodó egyén eltávolításával akadt dolga a rendőségnek. A többi helyen elég simán folyt le a választás, melynek eredményét a következőkben ismertetjük:

Belváros. (Vál. hely: Városház.)

Elnök: dr. Saára Gyula. Alelnök: Pápay Nándor. Jegyző: dr. Kerekes Lajos. Biz. férfiak: Tóth István, dr. Hajós Rezső, Rainiss Mátyás és Polczér Péter.

Szavazatot nyertek: Alaghy Dezső 170, dr. Eisenbarth Károly 157, Dieballa György 146, K. Horváth István 146, Kováts Károly 146, Hübner Károly 137, dr. Perl Miksa 75, Grem-sperger István 71, Kubik Lőrincz 59, Szenczy Győző 51, Herczeg Hugó 17, báró Bánffy Dezső 1 szavazatot.

Beadott összesen 236 szavazatlapp.

Palotaváros. (Vál. hely: Langer-féle iskola.)

Elnök: dr. Kövesy István, alelnök: Lőrincze Elek, jegyző: Lipszey Lajos. Biz. férfiak: Velinszky Ferencz, Weszely József, Fésits Mihály és Laky István.

Beadott összesen 264 szavazatlapp, ebből kapott Nagy Ignác 140, Mészáros Ferencz 125 Marshall Nándor 121, Tógl Gyula 119, Horváth Mihály 103, Hoffer Lajos 84, Kostyelik Ferencz 78, Áscher Ferencz 74 és többen 1—5 szavazatot.

Tóváros.

Elnök: Laufenauer Ferencz, jegyző: Benkö József, biz. férfiak: Tremkó Ferencz, Fehér Károly, Mészáros József, Mészáros Imre.

Beadott összesen 266 szavazatot, ebből nyert Rauscher Béla 149, Bernáth Ignác 134, Gyurkovits Alajos 102, Mészáros István 99, Mészáros József 80, Cs. Horváth János 79, Pálffy Károly 60 szavazatot.

Viziváros. (Vál. hely: Gyurcsik féle iskola.)

Elnök: Alaghy Dezső, alelnök: Fröschl János, jegyző: Knittelhoffer Károly, biz. férfiak: Rausnitzer Mór, Galambos Károly, Ambach József és Szatmáry József.

Beadott összesen 316 szavazatot, ebből nyert Almássy Zános 190, Kováts István 165, Flaskár József 155, ifj. Rózsa Ferencz 129, Weber Károly 101, Szigl József 100, Rédey József 87, Antal Antal 57, Basch Adolf 52, Kristóf Károly 40, Fábian István 35, ifj. Fekete István 33, dr. Borchert Jenő 13 szavazatot.

Felsőváros I. kerület (Vál. hely: Öreg-utcai iskola.)

Elnök: Havranek János, alelnök: Berregi György, jegyző: Kékessy László, biz. férfiak: Óvári Vargha Dániel, P. Nagy János, Gabrovits Sándor és Polgár Antal.

Beadott összesen 173 szavazatot, ebből nyert ifj. Fister János 137, Berregi József 120 Tóke József neje Mészáros Mária 123, Tamás Vilmos 26, Polgár Antal 21, Almássy Ferencz 14 szavazatot.

Felső város II. ker. (Vál. hely: Zámoly-utcai iskola.)

Elnök: Halász János, alelnök: Knittelhoffer János, jegyző: Csáder Ferencz, biz. férfiak: Polczér István, Boda István, Zsigmond György és Szabó Ferencz.

Beadott összesen 198 szavazatlapp, ebből nyert id. Ackermann József 104, Sziksz József 99, Antal Ferencz 81, Polczér Péter 75, Radics György neje Berregi Katalin 72, Vig Imre, 55, Havranek Antal 29, Radics György 36 szavazatot.

A kath. kör esteje.

Városunk társadalmának színe-javát fogadta be tegnapelőtt a ciszterciák gimnáziumának diszterme. A belvárosi katolikus körnek volt ott a főolvasó esteje, mely iránt rendkívül érdeklődés mutatkozott ez alkalommal is s a választási mozgalmak éppen nem akadályozták meg abban a publikumot, hogy zsufolásig meg ne töltse a termet. Társadalmunk kiválóságai, városunk előkelő családjainak férfi s nő tagjai, egyházi notabilitásaink nagy számban voltak ott s igaz élvezettel töltötték el azt az időt, melyet az est műsora igénybe vett.

A műsor első pontja *Wéber Márton* ciszt. rendű áldozár, főgymn. tanárnak az „*Egés és világitás*”-ról tartott szabad előadása volt. Az előadás folyamán ismertette az égés mivoltát, az ahhoz szükséges anyagokat és az égés termékeit. Előtte az asztalon a fizikai szerek és eszközök egész halmaza feküdt, s az ezekkel tartott mutatványival kísérte előadását és növelte annak érdekességét. Láttuk, mint bomlik fel a víz alkotó részeire, hidrogéniumra és oxigéniumra, láttuk, miként gyul lángra a parázs az oxigéniummal töltött üvegcsében, mivel tudniillik az oxigénium az égés legfőbb kelléke. Láttuk az aczéldrótot a durranó gáz lángjában elégni, majd láttuk, mind olvad meg ugyan-e lángban a platina, melynek olvadás pontja 1700 - 1800 Celsius fokban van.

Előadása folyamán beszélt a világitás kezdetleges eszközeiről, majd áttérve annak mindig tökéletesbülő alakjaira, a gáz-világitás, az Auer-é és a villamvilágitás ismertetésével fejezte be igen érdekes és tanúságos előadását. Előadja, hogy a villamvilágitás, mely most még csak gyermekkorát éri és a mely olcsóság tekintetében sem vetekedhetik a gáz világitással, rövid idő alatt té világitó eszközzé fogja magát felküzdeni annál is inkább, mivel tűzmentes tulajdonságánál fogva biztonság szempontjából is fölébe helyezkedik a gáznak, minek következtében azt még azok is fogják lakásukban és háztartásukban alkalmazni kik most a gáztól az előforduló gázrobbanások és gázümlések miatt idegenkednek.

Viharos taps jutalmazta meg a tudós professzort pompás s nagy mértékben tanulságos előadásáért, amely valóban nagy élvezetet szerzett a hallgatóságának.

Schwarzbach Flóra kisasszony virtuoz zongora játékában gyönyörködött aztán a jelen voltak sokadalma. A kisasszony Chopin 3 baladáját adta elő oiy szép technikával, oiy élénk színezéssel s érzellemmel, hogy a hallgatóságot igazán frenetikus tetszés nyilatkozatra bírta. Nem is szűnt meg addig a taps s a „da capo”, míg a művésznő újra a zongorához nem ült s meg nem szerezte műsorszámát öröme a hallgatóságának.

Az este befejező része a kör énekkarának produkciója volt. Ószinte elismerésünkre tarthatnak valóban számot ez énekkar tagjai, akik fáradságot nem ismerő buzgósággal munkálkodnak az énekművészet ápolásán s a kör működése külső erkölcsi sikerének emelésén. E kitartó munkálkodáshoz a buzdító erőt a kör egyik nagyérdemű pártfogójától *Mayer Károly* kanonoktól, a jónak s művészeknek eme lelkes pártfogójától nyeri az énekkar, a ki mellett mint két jobb kéz ott működik, serénykedik *Seirich Antal* szemináriumi vicerektor s dr. *Kneifel* Ferencz székesegyházi karnagy, az énekkar oktató mesterei. E vezetés mellett

sok szép eredményt fog elérni a derek énekkar a melynek tegnapelőtti debnt-je is határozottan következtetni enged erre.

Hofbauer Ignác szép férfinyegését az „*Ave mundi spes Mária*” kezdetűt adta elő nagy hatással. A tenor remekül vezette a magasztos melódiát, melyre különösen *Szeib István* tiszta csengő tenorja volt legméltóbb, bár nagy elismerés illeti a kvartett valamennyi szolamát.

Természetes, hogy az énekeseket is zajos óvációkban részesítette a publikum, mely a legjobb impressziókkal telten távozott a sikerült estéről.

UJDONSÁGOK.

— **Az Örökimádás templomának helye.** A főváros az Erzsébet királyné emlékézetére emeleudő *Örökimádás templomának* elhelyezésével nagyon megakadt. Eleinte az új belvárosi plehána templom helyén akarták felépíteni a piaristáknak kisajátított telkéből ki is jelöltek erre a célra 900 négyszögletet. Ez a hely azonban sokkal szűkebb méretű, semmint a diszes tempiom céljainak megfelelőhetne. A terület különben már azért sem elegendő, mivel a templom mellé apácakolostort is kell építtetni az örökimádást végző apácák részére. A mérnöki hivatal tehát újabban arra gondolt, hogy a templomot a Rókusokórház helyén fogja emelni. A Rókus telkét a Gyöngygyök-utca felé parkoznak. Az épületet úgy tervezik, hogy a templom főhomlokzata a Kerejesi-ut felé fordulna, az apácakolostort pedig a Stáhly-utca felé eső részen építenék fel. Az erre vonatkozó tervek a mérnöki hivatal már készíti.

— **Másodvirágzás.** Nem a gyümölcsfáknak, nem az akácoknak másodvirágzásáról van szó, hanem a térlől, mely újra beköszöntött ugyszólván teljes erejével. A mult napokban ismét fehér réteggel vonta be földünket a tél apó, most pedig a vizeket vonja be vastag jégkéreggel, ugy annyira, hogy a jégbordás soknak nagy öröme újból megkezdődött. Ha így tart, nem lehetetlen, hogy újra megjelenik az utca-sarkon a jelzőtábla: „*A jégpálya nyitva van.*” Azonban helyesen van, csak dühöngd ki magad még most kedves tél apó, nehogy tavaszi fagyaiddal tedd tünkre a gazdáknak szép reményekre jogosító veteményeit.

— **Az ipartestület közgyűlése.** A székesfejérvári ipartestület márczius 5-én délelőtt 10 órákor a városháza nagytermében tartja rendez évi közgyűlést, melyre az ipartestületi elüljáróság a tagokat meghívja. A közgyűlés tárgysorozata ez: Elnöki jelentés az ipartestület elüljáróságának mult évi működéséről. A számvevők által beterjesztett, az ipartestület által 1898. évi pénztári zárszámadás, ugy a testület évi mérlegének megvizsgálása s a felmentvény megadása. Az ipartestület 1899. évi költségvetésének megállapítása. Elnökválasztás. Az alapszabályok 14. §-a értelmében kilépő elüljárósági tagok választása. Kilépnek: Horváth Miklós, id. Rózsa Ferencz, Sapkás Károly, Simon Lajos, Gyurkovics Alajos, Hortolányi Ferencz, Puczbacher Pál, Maron József, Marschall Nándor, Maizer András, Péczely Vince, Tremkó József, Friesz József, Szöllösy Ferencz, Karnik Vilmos, Tóth János, Kern Péter, Nagy József, Horváth Mihály, Veisz János. Meghalt: Orbán

Rezső. Három számvevő választása. Jegyző jelentése a székesfejérvári ipartestület kebelébe tartozó: aggság, baleset által elszegényedett és nyomorban sanyló iparosok, ugy a szegényesg és nyomorban elhalt iparosok gyámolatlanul maradt árvái részére megalakított segélypénztár tárgyában. Az elüljáróság jelentése az 1891. évi XIV. t.-cz. értelmében 36 kiküldött választása. Jelentés a milleniumi alapítvány tárgyában. A székesfehérvári ipartestület tanácsakozási ügyrendje. pénztárkezelési szabályzata és iroda ügykezelési szabályainak megállapítása. A székesfejérvári ipartestület tanoncztanviszony rendezésére vonatkozó szabályrendeletének megállapítása feletti intézkedés. Esetleg beadandó indítványok tárgyalása, melyek azonban az alapszabályok 12. §-a értelmében csak az esetben vétetnek a közgyűlésen tanácsakozás alá, ha 20 tag aláírásával legalább három nappal a közgyűlés napja előtt az elüljáróság-hoz beadattak.

— **Gróf Zichy Jenő az orosz czárnál.** Gróf Zichy Jenő tegnap érkezett haza Szent-Pétervárról, ahol legutóbb tíz napig tartózkodott. A nemes grótot ez alkalommal az orosz czár másfél óráig tartó, rendkívül szívélyes kihallgatáson fogadta s nagy érdeklődéssel tudakolódzott második ázsiai expedíciójának eredményéről. Gróf Zichy Jenő előadása szerint az orosz czár viruló egészségnek örvend s így egyáltalán nem felelnek meg a valóságnak azok a hírek, melyek a czár betegségéről adtak hírt. Gróf Zichy Jenő vasárnap délelőtt tíz órákor a nemzeti muzeumban, a főrendiház üléstermében felolvasást tart ázsiai utjairól.

— **Végrehajtoi vizsgálat.** Pollák Jakab a székesfejérvári törvényszéknél alkalmazott vizpidijas a minap sikerrel tette le a birói végrehajtoi vizsgálatot.

— **Katolikus iskolauyi tanács.** Budapestten tegnap tartotta első ülését a katolikus tanítók országos bizottságának állandó tanácsa, melyet a hercegprimás csak nemrég erősített meg. Egyházi elnöke *Sternberger* Ferencz dr., világi elnöke *Ember Károly* volt. Megjelentek az ülésen *Walter Gyula* dr. primási irodaigazgató, *Palotay* Ferencz és *Csárolszky József* kanonokok, *Mócsy Antal* képviselő, *Vassely Ödön* dr., *Erődy János*, *Bodnar Gáspár*, *Fonyó Pál*, *Zelinger Vilmos*, *Dreisinger* Ferencz és *Bertalan* Vince. A gyűlést *Sternberger* Ferencz dr. elnök nyitotta meg rövid beszéddel, melyben a tanács figyelmét nagy feladataira hívja föl. Az ország katolikus tanítói sokat várnak ettől a tanácstól, kívánja tehát, hogy ez az általános érdeklődés tevékeny munkára sarkalja a katolikus tanítás központi organumát. Az éljenzéssel fogadott elnöki megnyitó után fölolvasták a hercegprimás leiratát, melylyel a tanács szervezetét megerősíti. Hálával fogadja a tanács, hogy nagybizottsági nyári közgyűlésére a hercegprimás a tanító képzők, a polgári iskolák reformját tüzte ki megvitatásra. Számos hozzászólás után megállapították a viszonyt a tanács a bizottság és vidéki katolikus tanítóegyesületek között. Elhatározták, hogy árvsházalapot létesítenek és *Ember Károly* igazgató-elnök indítványára kimondták, hogy megirandó e magyar katolikus kilencszázados tanúgy története. Végül elhatározta az ülés, hogy a Szent-Istvánkori első katolikus iskolák emlékét meg fogják ünnepegni.

— **A székesfehérvári kath. legény-egylet** e hó 26-án vasárnap ismét megkezdte a pár hétre félbenmaradt felolvasási estélyeit. *Dorner* Imre b. *Eötvös* József „Bucsu” című gyönyörű

költevényét szavolta. Ezután *Bilkei Ferenc* m.-elnök lépett a felolvasó asztalhoz s „*Hegyek között*” című elbeszélését olvasta fel, melyben a gyónás szentségének magasztos és szükséges voltát eleveintette meg egy elbeszélés keretében. Utána *Antal István* adta elő a „*Házasság élet*” című monologot. Majd *Bugyi István Ormódy Bertalan* „*Börtönben*” és a „*Huszár*” című költeményeit szavolta. *Jasper Ferenc* a Kóbi Kohn keserveivel kacagattatta meg az egybegyűlteket; végül *Sumics József* egy dallal szórakoztatta az egybegyűlteket.

— **Armuth újból elítelve.** A mult hét folyamán megtartott tárgyalások alapján a rendőrőrkapitány újból ítéletet hozott a borhamisító Armuth ügyében, melynek kihirdetése ma délután 4 órakor történt a rendőrőrkapitányság helyiségében. Az ítéletben *Armuth Lajos* hamis bor gyártásért és annak forgalomba hozataláért újból vétkesnek mondatik, miért is a hamis bor gyártásért 200 forint pénzbüntetésre és egy havi elzárásra, a forgalomba hozataláért pedig 150 forint pénzbüntetésre ítéltetik. Mivel pedig a mesterségesen gyártott borok legnagyobb részét eladta, ezek ára fejében 1314 forint 60 kr-nak a szegény-alap javára való lefizetésére és a borszakértők által felszámított 150 forint és 6 forint fuvar-díj, valamint a többi eljárási költségek megtérítésére is köteleztetik. Tartozik továbbá az eladott hamis borok után az állami borítal adót, amennyiben azt még meg nem fizette megfizetni. *Armuth Lajos* az ítélet ellen föllebbez, ügyvédje pedig *Krausz Zsig*a pedig azért, mivel a főkapitány az ítéletnek a nyilvánosság kizárásával való kihirdetését el nem rendelte, semmisségi panaszt emel. Kihágási ügyben hozott ítéletek t. i. a nyilvánosság előtt hirdethetők, csak a közrend és közérdekek érdekében rendelheti el a rendőrség az ítéletnek a nyilvánosság kizárásával való kihirdetését. Ezeket pedig a főkapitány itt nem látván tenniforogni, az ítéletet a nyilvánosság előtt hirdette ki.

— **A királyasszony szobra.** Erzsébet királyné szobrára a vármegyének hatósága is gyűjtést indított, mely a következő eredménnyel járt. Adakoztak: *Bárányfi Pál*, báró *Fiáth Pálné*, gróf *Zichy János* 100–100 forint. *Huszár Ágoston*, *Pátka község* 10–10 forint. *Daróczy István*, *Heinrich Lajos* 5–5 forint. *Kozma község*, *Gáthy község* 3–3 forint. *Hattuyffy Dezső*, *Dr. Fiáth György*, *dr. Burchardt B.* Rezső 2–2 forint. *Balassa Sándor*, *Mészáros László*, *Korniss Zoltán*, *dr. Halász Kálmán*, *Tóth Géza*, *dr. Balassa Imre*, *dr. Varga Zsigmond*, *Bittó Zoltán*, *Déri Viktor*, *Ausch Pál*, *Zsitnyánszky Béla*, *Klincsa Rezső*, *Mihályfi Mór*, *Wocilka Venczel Szeidl Domonkos*, *Petrakovits József*, *Kovács János*, *Nyomárfay Mihály*, *K. N. E., V.*, *Spät Henrikné*, *Özv. Nagy Istvánné*, *Nagy Vilma*, *Magyar Rozália*, *Baur György*, *Pap Lajos*, *Lamparter Viktor* Sztankovics jegyző, *dr. Vajda Kálmán*, *Jankovits Gy. Apt. Ödön*, *özv. Patkó Gyuláné* 1–1 forint. *Paulovits Alajos*, *Pólya József*, *Váradi Ignác*, *Takács Ignác*, *Vajda Ignác*, *Führer Mór*, *Kovács Kálmán*, *Gremspinger* 50–50 kr. *Mihl József*, *N. N., S. S.*, *Hetsi András* 30–30 kr. *Führer Sándor* 83 kr. *Kollár András*, *N. N.*, *Jankovics Mihály*, *Fridl János*, *Gerő István*, *Rozenstein Antal*, *Pók István*, *Floris József* 20–20 kr. *Id. Deutsch Gábor* 25 kr. *Fischer Károly*, *Miss János*,

Bonyai Ferenc, *Laxgang Ferenc*, *Tóth János*, *Kecskés György*, *Vörös János*, *Szalai Pál* 10–10 kr. *Marczinka János*, *Tóth István* 5–5 kr. *Kis Jánosné* 2 kr.

— **Sok a beteg.** Nemcsak a városunkról, hanem a vidékről, az egész megyéről irhatjuk, hogy sok a beteg. Alig van ház, család melyben a ravasz orosz nátha néhány embert le nem döntött volna lábáról. A gyermekek közt a kanyaró lépett fel járványszerűleg, mely miatt a felsővárosi iskolák még most is zárva vannak. Azt hisszük, hogy a mult napok csapáka melege okozta a sok megbetegedést, melyből természetesen az orvosoknak meg a gyógy-szereseknek van meg a maguk szüretje.

— **Újabb sarkexpedíció léghajón.** *André*e eópedíciójának szerencsétlen sorsát most már bizonyosra lehet venni, de azért a merész léghajós példája, ugylátszik, mégis talál utánzókra. *Charles Hite* természettudós, a ki *Pear* hadnagyt kísérte legutolsó sarki utazásában, most kormányozható léghajón akarja megtenni az utat az északi sarkhoz. A léghajó, a melyet maga talált föl s a mely már kész is, szivar-alaku. Hossza 24 méter, átmérője pedig 9 méter. Ez a léghajó két gömbből áll, a melyek közül az egyik csupán levegővel van megtöltve, a minek az az előnye van, hogy a könnyű gázt, ha a nap melegétől kitágul, nem kell ki-boacsátani, hanem egyszerűen a levegővel töltött gömböt kibebbiti. Érdekes, hogy *Hite* mily módon akarja léghajóját függetlenné tenni a légáramlatoktól. A gömbbel egy nehéz aczéből készített alkotmány van összekötve, ebben fog-nak elhelyezkedni az utasok s ugyanitt lesz a gép is, a melylyel a léghajót kormányozzák. A *Hite* által föltalált szénasav gép, bár nagyon könnyű, összes sulya huszonhét kilogram, állítólag tizenöt lóerőt fejleszt, a mely két nagy szélkereket hajtana óriási sebességgel. *Hite* léghajója a próbautazásokon állítólag kitűnőnek bizonyult. Ezzel a sarki léghajóval egyuttal meg volna oldva a kormányozható léghajó problémája is. De hogy vajjon 15 lóerő elég-e ahhoz, hogy egy nagy léghajót hajtson, az még legalább is kétséges.

— **Tolvaj tyukászok.** *Szemesk János*, *Fülesi János* és *Faragó Mihály* budapesti baromli-kereskedők f. hó 24-én *Vidi Ferenc* polgárdi-i korcsmájában voltak beszállva, hol az éj leple alatt a gazdának három tyukját akarták megszöktetni. A féltékeny kakas hangos kukorékolása azonban felkeltette a gazda figyelmét és az udvarra menve, tetten érte a tolvajokat, kiket fejleltettek a helybeli kir. törvényszéknél.

— **Életunt öngyilkos.** *Alap* községben f. hó 19-én este *Czuczák Lipót* alapi lakos saját lakásán az ajtószarokra felakasztotta magát. Holttestét *Krausz Adolf* dr. járásorvos boncolta fel, kinek jelentése szerint a külső erőszak teljesen ki van zárva és kétségtelen, hogy öngyilkosságot követett el, mire súlyos sziv-baja és szeme világának mindjobbani elvesztése vitte.

— **Szebesülés munkaközben.** *Tóth József* polgárdi községhez tartozó *belmajor*-pusztai béres fejsszével dolgozott és munkaközben véletlenül fejszéjét lábára vágta úgy, hogy a láb fejtét súlyosan megsebesítette.

— **Talált óra.** Vasárnap a Szarka-utczában egy család leány dupla fedelű női órát talált láncszállal együtt, melyen több apró zssuzu van. Tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— **Rendőrségi hír.** *Nott Lörincz* malom-u. lakos, *Fuz Manó* fuvaros vállalkozó alkal-mazottja f. hó 13-án a vasut felé ment kocsi-jával. Szembejött vele egy lovas csapat katona.

Lovai megbokrosodtak, nem tudta megállítani őket, miért is csaknem hárt okozott úgy a lovakban, mint a rajta ülőkben. A rendőrség gondatlanságért 2 napi elzárásra ítélte.

— **Büntető végvártárgyalások.** A székesfejérvári kir. törvényszéknél március hónapban a következő bűnügyekben tartatik meg a végvártárgyalás: 1-én: *Kovács István* s trsai körv. cselek. véts. 4-én: *Varga György* hiv. sikk. bünt. Máhr *György* s. t. sér. véts. 7-én: ifj. *Kulesár János* s trsa csal. bünt. ifj. *Czigány József* csal. bünt. *Makra István* sikk. bünt. 8-án: *Borda István* s trsa s. t. s. bünt. ifj. *Kovács István* vagy. rong. véts. 11-én: *Tóth József* s. t. sért. bünt. *Kajtor István* lop. bünt. 14-én: *Rakács Lajos* nyilv. rág. véts. *Freud Armin* sikk. bünt. 13-án: *Szénássy József* ham. tan. bünt. *Hugyez Sándor* s. t. s. véts. özv. ifj. *Marton Józsefné* s trsai rág. véts. 18-án: *Révy Kálmán* és trsa párv. véts. *Német Károly* és trsai lop. bünt. 21-én; *Kertay József* ham. vád. bünt. *Botos Mihályné* tüzv. véts. *Aerki István* s. t. s. véts. *Berki István* s. t. s. véts. 22-én: *Csizmadia Sándor* s trsa igazt. véts. *Botka Endre* s trsa lop. és org. bünt. 28-án: *Skornyák Mátyás* és neje lop. bünt. *Hadnagy János* sikk. véts. *Grosz Herman* zsar. véts. 29-én: *Bózsa Sándor* s trsa k. t. sért. véts. *Polákovics Andrásné* s trsa lop. bünt.

— **Gazdaasszonyi állást** keres egy tisztességes katolikus nő vidéken papiháznál, aki teljesen jártas a házi gazdaság vezetésében. Miután teljesen független, állását bármikor elfoglalhatja. Címe meg-tudható lapunk kiadói hivatalában.

Színház.

HETI MŰSOR:

Szerda: *Koronáért* dráma, félhelyárak.
Csütörtök: *Boccaccio*.
Péntek: *Baba*, zóna.
Szombat: *Michu leányok*, operette. a Magyar Színház újdonsága.
Vasárnap: d. u. *Tündérlak magyarhonban*, este *Ezer év*.

Szombat, febr. 25. *Operabál*, vig operett három felvonásban. Librettóját írta *Leon Viktor* és *Waldberg Hugó*, zenéjét pedig *Heubeger Richárd*. A székesfejérvári publikumnak egészen friss újdonságot lett volna alkalma látni, ha fáradságot vett volna magának arra, hogy színházba menjen. Ugylátszik azonban, hogy most már a premiére-k se képeznek Fejérvárott vonzóerőt, mert az *Operabál* bemutatása bizony csak gyér közönség előtt történt meg. Hogy mi ennek az oka, az rejtelem, megmagyarázhatatlan titok. A szintársulat jó, egyes erői kiválóak, a rendezés csaknem kifogástalan, a zenekar meglehetősen, a repertoár újdonságokkal van tele s a színház mindamellét csaknem üres naponkint. Az már mégse igazság, hogy a közönség egyformán mér *Dobónak* és *Szalakay-nak*, aki rászolgált a mellőzésre, míg *Dobó* mindent elkövet, hogy kielégítse az igényeket. Ha ez így tart még néhány esztendőn keresztül, a színházunk nem igen fog társulatot kapni; csinálhat aztán a város hombárt a színházból, amire alkalmas is lesz, mert jó szellő.

Térjünk azonban az *Operabál*-ra, a szombati premiére-re. A meséjéről nincs sok mondani valónk, legfőlebb csak annyit, hogy eléggé mulatósgós s noha párisi operabálon játszik egyik felvonása, mégis diszkrét. A muzsika

azonban kedves, egyes számai igazán fülbe-mászók, s a mi leginkább meglepett bennünket, nem igen vettünk észre reminiscenciákat. Jól megkomponált, több helyütt pompás helyzet-festő zenét nyújt a szerző, melyet még élvezetesebbé tesz a jó hangszerelés. A szereplők közül *Mányai Aranka* brillírozott megint az énekével, *H. Lévai Berta* meg a pompás játé-kával, *Felhő Rózsi* ügyes mozgólásairól is még kell emlékeznünk. A férfiak valamennyien kitettek magukért. *Szilágyi Dezső*, *Arkossi Vilmos*, *Nagy Gyula*, *Hatvani Ede* mind rászol-gáltak a tapsra melyben részesültek.

Vasárnap febr. 26. Délután színe került a *Csigánybáró*, Strauss operettje. Zónaelőadás volt a szó szoros értelmében. A előadók csak recitáltak még pedig gyors tempóban, hogy hamar véget érjen a félúru műelővezett. Csak *Mányai Aranka* játszott most is kedvvel s éne-kelte egész figyelemmel s érzéssel *Safi* dalait. Este megint az *Operabált* adták jó előadásban de még kevesebb közönség jelenlétében.

Hétfőn február 27-én az Arany lakodalom került színe, mely alkalommal először volt alkalma Dobónak telt házban gyönyörködni és társulatának telt ház előtt játszani. Meg is látszott az előadáson, mindjárt jobb kedvvel, nagyobb animóval játszották a színészek és el-mondhatjuk az előadásról, hogy a zóna ellenére is jobb volt, mint mikor először láttuk Dobó társulatától.

Kedden febr. 28-án, azaz ma este a bájos zenéjű *Gésák* kerül színe, mely, reméljük, szin-tén telt házat fog teremteni.

A fuldokló végbucsuja.

Az élelérékenyedés kitöréséhez állottunk közel, mikor elolvastuk az alább következő sorokat. Egy szerencsétlen ember szörnyű sorsa van abban megfestve, oly sors, amely közös mindnyájunké, akik ez ős város belső részének vagyunk boldogtalan lakosai. De be-zéljen maga e levél, amely megpuhítja talán bizonyos körök kökemény szívét s kegyelemre hangolja a kénye kedvére kiszolgáltatót szegény belvá-rosiak ezreinek jöendő szorsa iránt. Így szól a nevezetes episztoła:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Olyan ember intéz Önhöz kérést, aki tán még néhányat cikákol, aztán bucsut mond ez árnyék világnak! Igenis cikákolni fogok, mert halálotam a fulladás okozza. Pedig tessék elhinni, hog, se hurokba nem akadtam, se halszállkát nem nyeltem, se vízbe nem pottyantam s mégis meg kell fulladnom. Két-ségbeesett gondolat! Kimulni olyan módon, mint ki szoktak mulni a libák, mikor tulzott bőkezűséggel állanak szembe a tömés perceiben! És ezt neked köszönhetem oh nemes városi tanács s Önnel pol-gárnagy ur! Önök az én gyilkosaim!

Égészes, 30 éves ember voltam tisztelt szer-kesztő ur, birtam a bört, mint bármelyik fejérvári szőlőtulajdonos, szívhattam magamba egy egész ká-véház füstjét, jártam szélvihar idejében az alföldi homok és portengerben — mind meg se kottyant; s im eljöttem Fejérvárra bányához, az itteni vizjogi kamara (?) elnökéhez (vizjog még ugyan nincs, de kamara már van) s az első napon utolért a végzet.

Becsületes városokban az a szokás, hogy az elegáns közönség déltájban sétálni megy a főbb vonalakra. Mondok, én is hasonlóképpen cselekszem. Alig érek azonban az ugynevezett Nádor-utca kö-zepére, hirtelen körülfog valami szörnyű léggör; mit? léggör? porkör, piszokkör! Ilyen lehetett pulverizálva Augiász istállójának szemetjét, melyet szétröppentett a szél, vagy Herkules hatalmas cirokseprűje.

Kedves szerkesztő ur, éreztem, hogy végem van. Rohantam jobbra balra, kerestem a levegőt, de

fájdalom, csak a város poralaku szemetje hatolt a tudómba. Végre összerogytam eszméletlenül. Meddig hevertem így a legrettenetesebb és legillatosabb szá-num dühöngése alatt, nem tudom, csak arra emlékszem, hogy a friss levegő csapta meg az arcomat. Tüzlők mentettek meg, akik ceetbe mártott szá-jvédők segítségével halálmegvető bátorsággal vettek ki a szörnyű portengerből. Mellettük állott a város négy rendőrének egyike.

— Mi volt ez?! Nyögém végvonaglásomban.

A hivatalos tekintély megadta rá a választ.

— Köztisztvisági intézmény végrehajtása lévén, már mint utca seprészlet!

Jaj nekem! Ezt ő utcaseprének nevezi! Tollat, papírt! — ordítám a halkodló utolsó erejével.

Csekély életöröm segítségével megirtam e levelet. Teljesítse tisztelt szerkesztő ur egy halkodló utolsó kérését s tegye közzé a köztisztviság eme áldozatának végső sorait.

Oh nemes tanács, oh polgárnagy szüntessék meg köztisztvisági dühöngésüket s ha már nem akar-ják azt korlátozni, helyezzék át legalább működésük idejét a déli órákról az éjjeli órákra! Mert hej, nehéz lesz a lelkiismeretük nagyon, ha még több oly áldozat is fogja azt nyomkodni, mint amilyen én vagyok!

Ég Önnel Szerkesztő ur! Ne sétáljon soha déltájban a belváros utcáin, hanem inkább menjen a külvárosokba, mert ott sohasem söpörnek!

Pelikán Grácián,

okleveles kántor, köztisztvisági áldozat.

IRODALOM.

Gyász-szertartás. Temetési kézi könyv. II. kötet. Halotti bucsuztatók. Egyháziilag jóváha-gyott kútfők nyomán összeállította kocsai Mayer Gyula kántortanító. Ily címen jelent meg a Szent-Gellért kath. műintézet könyvkiadóhiva-talában (Budapest. VIII., Práter-utca 44.) egy 268 oldalra terjedő kézikönyv, mely főleg a kath. kántorok, tanítók és tanítójelölteknek és a kántor-képző iskoláknak nélkülözhetetlen. A könyv ára kemény kötésben 1 frt 50 kr. — Ugyanitt jelent meg a múlt évben az I. kötet, is, melyben a halotti szertartás és halottas énekek vannak. Mindkét kötet ára, együtt rendelve, kemény kötésben, a pénz előleges beküldése mellett 2 frt 20 kr.

Az iráni vallás; Zorvaster. Az iráni az első dualistikus vallás, mely két istenséget állít szembe: a jónak és rosznak urát. Az iránnak főistene kezdetben „az ég egész kerekége“ volt legerősebb isten. „az ő ruhája az egész égboltozata.“ Később a főisten mindjebb el-mulult az anyagtól s egészen elvontá lett. Neve lön Ahuramazda, „a mindentudó“. Vele szem-ben a sötétségnek is támadt külön istene, An-gromainusz, ki folyton küzd fényes bátyja el-len. De hasztalanul a sötétséget elűzi a fény, a rosszat a jó. Angromainuszt legyőzi Ormuzd. Ő a béke, a boldogság istene; a földmívelés tanítója, mint Mondamin az amerikai indusok-nál, „mindentudó“, mint a biblia Úra, bölcs és magában boldog. Mindezek igen érdekes vonásai az iráni vallásnak; érdekesek legtöként azért, mert alapjai a miénknek, s így az emberi lé-leknek, az emberi érzés kívánságainak, az agy ideáljainak mindenütt való egyenlőségét igá-zolják. E vallás részleteiről a leg tudósabb ku-tatás alapján, költői szépsépekkel gazdagon ír a Nagy Képes Világtörténet 14. füzeté. Egy füzet ára 30 kr., egy köteté 8 frt. Kapható a kiadóknél Révai Testvérek irod. int. részv.-társ. Budapest, VIII., Üllő-út 18. s minden hazai könyvkereskedésben.

Százegy kalföldi dal. Tudvalevő dolog hogy a zeneműkiadványok olcsósága tekinteté-ben a híres Peters czéget eddig senkiesem multa feltől. Am legújabbban a mi régi hazai czégünk: *Rózsavölgyi és társa* udv. zeneműkereskedése

buzgólkodik azon, hogy érdekes dalkollekciók kiadásával még a fentemlített német kiadón is tul tegyen jutányosság tekintetében. A multkor a *Legújabb 101 magyar népdal-kötetnek* potom áron való közrebocsátásával lepté meg a zene-világot, ma meg a *Legsőbb 101 külföldi dalknak* a megjelentetésével vonja magára a zenekedvelő közönség figyelmét. A kötet, a melyről itt em-lítést teszünk, most látott napvilágot. Rég is-mert és világszerte népszerűségnek örvendő daloknak sikerült transzkripczióit találjuk ott együtt, a melyeknek zongorára való áttétele a Poor Vilmos praktikus izlését dicséri. Abt, Beethoven, Donizetti, Osse, Gumbert, Köbl, Küchen, Mendelsohn, Meyerbeer, Mozart, Proch, Rossini, Schubert es több hirneves zeneköltő neve disziti a kötet tartalmát, mely ritka gaz-dagságánál fogva valóságos szenzáció számba megy. A kötet olyan olcsó, hogy azt a kevésbé tehetős zenebarát is beszerezheti magának. Az érdekes kiadványból egyelőre csak az első kötet jelent meg s ennek ára 3 korona. — Mé-legén ajánljuk a zongorázók figyelmébe.

Dus, érdekesítő, valóban szenzációt keltő tartalommal jelent meg a „Rejtelmes Világ“, emez egyetlen modern spiritalizta hetilap legújabb száma. Magyaros zamattal irt közle-ményei közül kiemeljük a következőket: Eusapia Paladino, Európa leghiresebb médiuma, Páris-ban s a Flammarion Kamill lakásán tartott egyik szeánsz leírása. Irta: Brisson Adolf, a „Temps“ belmunkatársa. — Egy író médium (Klimó János áll. isk. tanító) levele a szer-kesztőz (fakszimilével). — Báró Mikós János: A tömegvonzóerő és lebeoría. — Mégegyszer a negyedik dimenzió (Pogács Kornéltól). — Nem tudok segíteni (egy szerencsétlen svéd hajós beteljesült álma). — A halkodló édes anya és fia (Gabányi árpádné). — A házasság-szerző hipnotizmus (Herzfeld Aladár). A „Rejt-elmes Világ“ állandóan 2-2¹/₂ iv terjedelemben hetenkint jelenik meg, csinos, izlés, színes bor-ítékban, kétféle kiadásban. Előtízetési ára ne-gyedévre csak 1 frt 50 kr. Finom papirosra nyomva 2 frt 50 kr. A „Rejtelmes Világ“ kiadó hivatala: Budapest, VIII., Üllő-út 12. sz. alatt van, a honnan kívánatra bárkinek ingyen küldenek mutatványszámot.

Felölös szerkesztő: **Báró Proff Kocsárd.**

Székesfejérvárott a külső budai-uton 3. sz. földszintes lakoház, sza-bad kézből eladó. — Ez ügyben megbizott dr. Szüts Andor ügyvéd, Székesfejérvár Vörös-martytér.

